

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 8973/18
Дана 17.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Суконовић Бојација, председник већа, Јелена Искић и Станимирка Лаловић, чланови већа, уз учешће судског саветника Марине Ивковић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “А.А.” д.о.о. ..., ..., овлашћеног члана групе понуђача “Б.Б.” д.о.о. Београд, кога заступа Марија Вучковић, адвокат из Сомбора, Београдска 7, поднет против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, ради поништаја закључка број: 4-00-100/2015 од 30.03.2018. године, у предмету заштите права у поступцима јавних набавки, у нејавној седници већа одржаној дана 17.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** закључак Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, број: 4-00-100/2015 од 30.03.2018. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки да тужиоцу “А.А.” д.о.о. Сомбор надокнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним закључком, донетим у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду, број III-8 У. 5282/15 од 06.09.2017. године, одбачен је захтев за заштиту права подносиоца захтева “АЕ ПРОЈЕКТ СЕНТАР” д.о.о. Сомбор, овлашћеног члана групе понуђача “Б.Б.” д.о.о. Београд, поднет у поступку јавне набавке мале вредности – израда пројектно-техничке документације за реконструкцију Дома здравља у Кули, број јавне набавке ..., наручиоца Републике Србије, Аутономна покрајина Војводина, општина Кула, као неблаговремен.

Тужбом, поднетом Управном суду, дана 21.05.2018. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа. Хронолошки наводи тог поступка од доношења закључка од 24.02.2015. године до доношења пресуде Управног суда У. 5282/15 од 06.09.2017. године. Истиче да тужени није поступио по наведеној пресуди. Понавља да

тузилац дана 08.01.2015. године није примио електронску поруку као што утврђује Републичка комисија. Тузилац је електронску поруку са прилогом у коме се налазила Одлука о додели уговора у поступку јавне набавке мале вредности примио тек 12. јануара 2015. године, а чији пријем је потврдио својом електронском поруком од 13. јануара 2015. године. Како Републичка комисија није извршила правилну анализу наведене комуникације, то је потпуно погрешно утврдила чињенице везане за доставу предметне одлуке, то је и погрешно одлучила када је одбацила захтев као неблагоприятан. Указује на одредбу члана 108. став 7. Закона о јавним набавкама. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи закључак Републичке комисије за заштиту права у поступку јавних набавки, Београд, број 4-00-100/2015 од 24.02.2015. године и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора за састав тужбе износ од 16.500,00 динара и таксе по одлуци суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу одредби члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања јер је оспорено решење донето уз повреду правила поступка.

Испитујући законитост оспореног решења у смислу одредби члана 41. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је закључком туженог органа број 4-00-100/2015 од 24.02.2015. године је одбачен, као неблагоприятан захтев за заштиту права тужиоца поднет у поступку јавне набавке мале вредности – израда пројектно-техничке документације за реконструкцију Дома здравља у Кули, број јавне набавке ..., наручиоца Републике Србије, Аутономна покрајина Војводина, општина Кула. Незадовољан овако донетим закључком тужилац је поднео тужбу Управном суду. Пресудом Управног суда, Одељења у Новом Саду, број III-8 У. 5282/15 од 06.09.2017. године тужба је уважена, закључак туженог органа број 4-00-100/2015 од 24.02.2015. године поништен и предмет враћен туженом органу на поновно одлучивање из разлога што према правном ставу Управног суда, не може се прихватити као правилан закључак туженог да потврда од стране подносиоца захтева на околност да је електронским путем примио Одлуку о додели уговора бр. 03-404-40/2014-12 од 08.01.2015. године, не представља и доказ датума када је исту примио и моменат од када тече рок за подношење захтева за заштиту права, јер то може бити само дан када му је поменута Одлука била упућена електронским путем, јер нема своје упориште у одредби члана 20. став 6. Закона о јавним набавкама, а тужени не даје довољно јасне и аргументоване разлоге у прилог изнетог закључка. Наведено је да, датум потврде пријема документа електронским путем не представља само доказ на околност да је путем оваквог вида комуникације извршена достава документа, већ и доказ датума пријема документа послатог на наведени начин од којег датума поврде пријема тече рок из члана 149. став 6 Закона о јавним набавкама за подношење захтева за заштиту права. Поступајући по

наведеној пресуди тужени орган је утврдио да је у поступку јавне набавке мале вредности – израда пројектно-техничке документације за реконструкцију Дома здравља у Кули, број јавне набавке ..., наручиоца Републике Србије, Аутономна покрајина Војводина, општина Кула, понуђач “А.А.” д.о.о. ..., као овлашћени члан групе понуђача “Б.Б.” д.о.о. ... предао путем препоручене пошिल्ке захтев за заштиту права дана 16.01.2015. године. У предметном поступку је, након извршене стручне оцене понуде, донета Одлука о додели уговора број 03-404-40/2014-12 од 08.01.2015. године. Донету одлуку наручилац је послао подносиоцу захтева путем електронске поште 08.01.2015. године у 13,08 часова, уз захтев за потврду пријема одлуке. Подносилац захтева је потврдио пријем одлуке дана 13.01.2015. године у 7,06 часова, такође путем електронске поште наводећи у истом да пријем одлуке потврђује 12.01.2015. године. Имајући у виду да је наручилац путем електронске поште доставио одлуку о додели уговора, те да дан упућивања исте на адресу подносица захтева уједно представља дан пријема наведене одлуке, тужени орган налази да је у конкретном случају почетак рока за подношење захтева за заштиту права у предметном поступку јавне набавке наредни дан од дана достављања исте 08.01.2015. године односно 09.01.2015. године. Будући да је рок за подношење захтева за заштиту права у поступку јавне набавке мале вредности пет дана од дана пријема одлуке о додели Уговора, те је сходно наведеном последњи дан рока за благовремено подношење захтева за заштиту права у конкретном случају био 13.01.2015. године, па је тужени орган применом члана 154. став 3. у вези са одредбом члана 157. став 5. тачка 1. Закона о јавним набавкама, одлучио као у диспозитиву оспореног закључка.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 124/12), прописано је да се комуникација у поступку јавне набавке и у вези са обављањем послова јавних набавки одвија писменим путем, односно путем поште, електронске поште или факсом, као и објављивањем од стране наручиоца на порталу јавних набавки. Ставом 3. истог члана закона прописано је да комуникација треба да се одвија на начин да се поштују сви рокови предвиђени овим законом и да се у том циљу, када је то могуће, користе електронска средства, а ставом 6. истог члана прописано је да ако је документ поступка јавне набавке достављен од стране наручиоца или понуђача путем електронске поште или факсом, страна која је извршила достављање дужна је да од друге стране захтева да на исти начин потврди пријем тог документа, што је друга страна дужна и да учини када је то неопходно као доказ да је извршено достављање. Чланом 149. став 6. наведеног закона предвиђено је да је после доношења одлуке о додели уговора, одлуке о закључењу оквирног споразума, одлуке о признавању квалификације и одлуке о обустави поступка, рок за подношење захтева за заштиту права 10 дана од дана пријема одлуке, а у случају јавне набавке мале вредности пет дана од дана пријема одлуке.

Према оцени Управног суда, тужбом се основано указује на чињеницу да тужени орган у поступку доношења оспореног решења није поступио у складу са правним схватањем и примедбама суда изнетим у пресуди Управног суда, Одељења у Новом Саду, број III-8 У. 5282/15 од 06.09.2017. године и није отклонио повреде правила поступка на које му је указано тим пресудама, због чега је оспорено решење донето уз повреду одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09). Имајући у виду начело обавезности пресуда донесених у управним

споровима, које је конкретизовано одбредбама члана 69. Закона о управним споровима, то је по налажењу овог суда тужени орган морао прихватити примедбе суда у погледу поступка и отклонити их у поновном поступку решавања ове управне ствари. Међутим, тужени орган поново одбацује захтев за заштиту права тужиоца, као неблаговремен, са образложењем да потврда од стране подносиоца захтева на околност да је електронским путем примио Одлуку о додели уговора бр. 03-404-40/2014-12 од 08.01.2015. године, нема за последицу да се од тог момента рачуна рок за подношење захтева за заштиту права, јер то може бити само дан када му је поменута Одлука била упућена електронским путем. Овакав закључак туженог органа се не може прихватити као правилан, јер нема своје упориште у одредби члана 20. став 6. Закона о јавним набавкама. По оцени Управног суда датум потврде пријема документа електронским путем не представља само доказ на околност да је путем оваквог вида комуникације извршена достава документа, већ и доказ датума пријема документа послатог на наведени начин од којег датума поврде пријема тече рок из члана 149. став 6 Закона о јавним набавкама за подношење захтева за заштиту права.

Стога је у поновном поступку потребно отклонити наведену повреду правила поступка имајући у виду правно схватање и примедбе суда у погледу поступка изнете у овој пресуди, те након оцене свих доказа приложених спису донети ново на закону засновано решење.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива, применом одредби члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), с тим што је тужени орган везан примедбама суда у погледу поступка, а према одредби члана 69. став 2. истог Закона.

Одлуку о накнади трошкова управног спора, суд је донео применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези одредбе члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 87/18), који се примењује сходно члану 74. Закона о управним споровима и тужиоцу досудио за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, у складу са Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), и трошкове судских такси на тужбу 390,00 динара и пресуду 980,00 динара, укупно 17.870,00 динара, одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 17.01.2020. године, III-2 У. 8973/18

Записничар
Марина Ивковић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација.с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈА